

OMFA

Latvijas Okupācijas muzeja
fonda atbalsta grupas ASV
20 gadu jubileja

Kā viss sākās

Latvijas Okupācijas muzeja apkārtraksts nr. 42, 2016. gada rudenī Rīgā

Kāpēc vajadzīgs Latvijas Okupācijas muzejs

Latvijas Republikas Saeima ir apstiprinājusi nacionālā interešu objekta statusu Latvijas Okupācijas muzejam. Tas dod zināmu drošību un redzamību muzejam, bet vēl paliek šķēršļi un sprunguļi ceļā uz sabiedrības izpratni par okupāciju un vērtējumu par tās nozīmi kā pamatu mūsu tautas eksistenci.

Muzejam ir pretinieki, kuri noliedz okupācijas faktu vai izsmej tās būtību. Jau divdesmit pieci gadi šķir jauno paaudzi no okupācijas un vecāku un vecvecāku pieredzes. Šai paaudzei trūkst vēstures pamata, kas nodrošinātu tai brīvu nākotni.

Un mēs šodien esam parādnieki iepriekšējam paaudžam, kuras cieta teroru, apspiestību un pazemojumus

no okupācijas varām. Mēs nedrīkstam aizmirst, bet ir jātur atmiņā un jānodod šī vēsture nākamajam paaudžam. Atņemt atmiņu ir noziegums pret cilvēci, atteikties no atmiņas ir līdzīgs cilvēcis pārkāpums. //

Irēne Lazda,
Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupas ASV priekšsēde

■ Skats no Rīgas

OMF – OMB – OMFA

Redaktores aicinājumu rakstīt par Latvijas Okupācijas muzeja Nākotnes Nama dienām un nedienām, bet par 20 gadus ilgo un sekmīgo sadarbību ar Latvijas Okupācijas muzeja atbalsta grupu Amerikas Savienotajās Valstīs uzņemu ar zināmu atvieglojumu. Grupas nosaukumā savā veidā atspoguļojas mūsu vēsture, jo tajā saglabāties Okupācijas muzeja fonda nosaukums, kas 2006. gadā kļuva par biedrību. Nebūtu pārspilēti teikt, ka bez OMFA nebūtu varējis pastāvēt ne OMF, ne tagad OMB, ne līdz ar tiem pats Latvijas Okupācijas muzejs.

Par OMFA vēsturi daudz rakstīts šajā jubilejas apkārtrakstā. Te tikai iespaidīgie skaitļi, kas liecina par šīs organizācijas un tās ziedotāju dāsno

devumu. 20 gadu laikā reģistrēto ASV ziedotāju skaits sasniedzis 4630. Tas ietver gan individuālos, gan ģimeņu un organizāciju ziedojumus, varam droši teikt, ka individuālo atbalstītāju skaits ir daudz lielāks. Viņu kopējais devums 20 gadu laikā apaļos skaitļos bijis 4 780 000 dolāru. Tas ir vairāk nekā tūkstotis no katra reģistrētā ziedotāja ASV.

Kopējais visu reģistrēto ziedotāju skaits līdz šai dienai ir 6462; kopējā ziedotā summa – 6 880 000 EUR. Dalot visu ar līdzšinējiem 23 muzeja pastāvēšanas gadiem – gandrīz 300 000 EUR gadā. Tā ir trimdas dāvana Latvijai.

Beidzot arī liekas, ka Latvija ir gatava šo dāvanu pienācīgi novērtēt. Saeimas 8. septembra grozījumi Latvijas Okupācijas muzeja likumā nodrošina,

ka muzeja pārbūves un piebūves projekts pēc sākotnējā arhitekta Gunāra Birkerta plāna varēs īstenoties jau visā drīzumā. Cerība, ka Nākotnes Nams būs pabeigts 2018. gadā, kad Latvijai būs 100, Latvijas Okupācijas muzejam 25. Tāpēc jo sevišķi sirsnīga pateicība, ka ir OMFA, ka ir tūkstoši, kuri ir ticējuši un uzticējušies muzejam, kuru materiālais un garīgais atbalsts bijis neatsverams palīgs izturēt un turpināt 1993. gadā iesākto. Citējot Latvijas Okupācijas muzeja biedrības goda padomes locekli Polu Goubļu (*Paul Goble*) – muzeja nozīme tikai pieaug. Un līdz ar to pieaug visu laba vēlēto, darītāju un OMFA nozīme. //

Valters Nollendorfs,
OMB valdes priekšsēdis

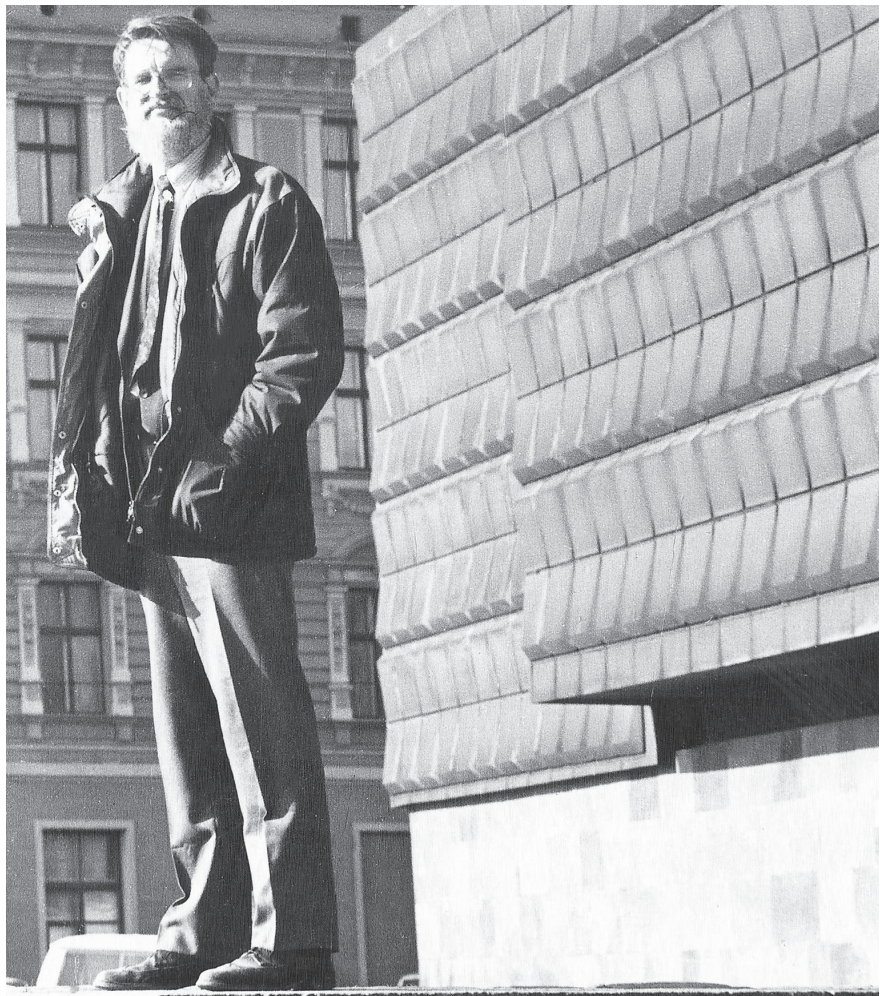
6. oktobrī muzeja pārstāvji apmeklēja Ministru prezidentu Māri Kučinski, lai informētu viņu par muzeja rekonstrukcijas projekta Nākotnes Nams gaitu. Vizītes dienā spēkā jau bija stājušās izmaiņas Latvijas Okupācijas muzeja likumā, kas muzejam piešķir nacionālā interešu objekta statusu. No kreisās: Latvijas Okupācijas muzeja biedrības priekšsēdis Valters Nollendorfs, sabiedrisko lietu speciāliste Līga Strazda, Ministru prezidents Māris Kučinskis, muzeja krājuma glabātāja Taiga Kokneviča un direktors Gunārs Nāgels

Kā tas viss sākās

Viskonsīnas Universitātes vēstures profesors Dr. Paulis Lazda ir Okupācijas muzeja projekta autors, dibinātājs un pirmais Okupācijas muzeja fonda (OMF) padomes priekšsēdis (1993–2002). OMF vēlāk pārtapa par Latvijas Okupācijas muzeja biedrību (OMB). Viņš ir ceļojošs izstādes autors un vadītājs Eiropā un ASV un panāca to, ka muzejs tika iekļauts Latvijas diplomātiskajā protokolā. Viņš turpina darboties kā OMB Vēstures komisijas priekšsēdis.

Paulis Lazda: "Gandrīz desmit vasaras vadīju Viskonsīnas Universitātes ceļojošo semināru, saviem studentiem uz plašās Eiropas skatuves stāstīju par vēsturi, kur tā bija risinājusies – pie Berlīnes mūra, kara postītājā Drēzdenē, Vīnē pie 1683. gada Turku aplenkuma relikvijām, uz Mohačas karalaukiem un daudzās citās ievērojamās vietās. Vienmēr iegriezāmos muzejos un memoriālos, kuri atgādina par cilvēku ciešanām un cilvēcības pārkāpumiem, – Dahavā, Lidicē, "Jad Vašem", Aušvicā, pie Valenberga memoriāla Budapeštā un citās piemiņas vietās. Katru vasaru un katrā vietā man nostiprinājās apņemšanās kādreiz, kad Latvija būs brīva, radīt muzeju, kas parādītu Latvijas tautas ilgo okupāciju un apspiešanu.

Un tad laiki mainījās, "Jaunā impērija" sabruka, un 1991. gadā Latvija bija brīva. Ceļojošais seminārs pārtapa par semināra studijām Latvijas Universitātē. Bet tad noskaidrojās, ka trūkst iestādes vai muzeja, kur studentiem varētu sniegt pārskatu par Latvijas 50 gadu okupāciju. Senais sapnis kļuva par Okupācijas muzeja projektu, kuru iesniedzu toreizējam kultūras ministram Raimondam Paulam. Viņš mudināja mani īstenot ieceri. Pie vecā pasta Brīvības ielā nejauši satiku vecu draugu Rūsiņu Albertiņu. Rūsiņš tūlīt piekrita muzeja veidošanai un enerģiski iejūdzās darbā, lai iepazīstinātu sabiedrību

Paulis Lazda 1993. gada rudenī pie bijušā Strēlnieku muzeja ēkas Vecrīgā

ar muzeja nozīmi un veidošanas nepieciešamību. Rūsiņš izkārtēja pirmo sanākumi korporācijas "Talavija" dzīvoklī, kur referātu par Okupācijas muzeja projektu dzirdēja un atbalstīja sapulcējušies sabiedrība. Drīz man laimējās satikt paziņu no studiju laikiem – talantīgo administratori Gundegu Micheli. Ar veco un jauno draugu – Jāņa Stradiņa, Andra Kolberga, Leona Taivāna, Riharda Pētersona u. c. – atsaucību 1993. gada pavasarī dibinājām Okupācijas muzeju.

Tūlīt radās jautājums par finansēm. Ar steigu vedot sarunas ar ministriem par telpām, veicot pasniedzēja darbu semināra studentiem, pārliecinot šaubīgos un veidojot darbinieku komandu, aizmirsu par astoņu stundu laika starpību ar Ameriku. Kādu vakaru zvanīju draugiem Dzintaram un Birutai Abuliem. Viņi ilgi neatbildēja, jo traucēju viņus kādos četros no rīta.

Tomēr uz lūgumu ziedot muzejam viņi bija atsaucīgi un tūlīt kļuva par pirmajiem ziedotājiem. Drīz saņēmām citus ziedojumus un atbalstu no Vijas Muzikantes, no savas universitātes un no PBLA biroja Rīgā. Iegriezios tur bieži un baudīju atsaucību no biroja vadītājas Tijas Krūmiņas un citiem darbiniekiem. Vērām durvis pirmajam izstādes posmam 1. jūlijā. Profesors Jānis Stradiņš teica atklāšanas uzrunu. Ar daudzu pašizliedzīgu roku darbu izdevumi 1993. gada izstādei bija tikai pieci tūkstoši dolāru.

Kad muzejs turpināja attīstīties, izdevumi palielinājās. Nāca atsevišķi ziedojumi, bet segt augošos izdevumus, piemēram, nopirkt sļepenus partijas Centrālās komitejas dokumentus vairs nevarējām. Nāca palīgā enerģiski, tālredzīgi palīgi, un tapa Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupa ASV (OMFA)." //

Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupas ASV tapšana un darbs

Ilze Schwartz piemiņas sarīkojumā 2008. gada 14. jūnijā Grandrapidos

Divdesmit gadus Dr. Ilze Schwartz ar vīra Richarda atbalstu bijusi OMFA dzinēj spēks un nenogurstošā OMFA priekšsēde no pirmās sēdes 1996. gada 26. oktobrī līdz 2014. gada rudenim.

Ilze Schwartz: "Pirms divdesmit gadiem, 1996. gada augustā, "3x3" nometnē pie Garezera Mičiganā ASV radās doma par steidzamu nepieciešamību dibināt Latvijas 50 gadu okupācijas muzeja atbalsta grupu. Profesors Dr. Paulis Lazda "3x3" nometnes lekcijā stāstīja par Okupācijas muzeja (OM) dibināšanu 1993. gadā, par muzeja nozīmi

un darba mērķiem. Pēc lekcijas radās jautājums par OM finansiālo stāvokli un OM pastāvēšanas nodrošināšanu nākotnē. Bija skaidrs, ka muzejs nevar mērķtiecīgi darboties, balstoties tikai uz neparedzamiem ienākumiem. Bija vajadzīgs pamatfonds, kura augli segtu daļu no muzeja gadskārtējā budžeta. Prof. Lazda domāja, ka viena miliona dolāru pamatfonds būtu labs sākums. Uz to profesors Dr. Pēteris Bolšaitis atbildēja: "Bet kādēļ mēs nevaram šādu pamatfondu izveidot?" Šāda izaicinājuma iedvesmota, aicināju dažus draugus un paziņas satikties manā mājā pēc vakara lekcijas un nopietni pārrunāt OM

atbalsta grupas dibināšanu. Toreiz nedomājām, ka atbalsta grupa sekmīgi darbosies 20 gadus. Mēs nebijām daudzi, atceros Pauli Lazdu, nelaiķi Verneru un Silviju Rūtenbergus, Īru un Pēteri Bolšaiti, nelaiķi Rūsiņu un Dainu Albertiņus. Atvainojos, ja esmu kādu aizmirsusi.

OMFA oficiālā dibināšana notika divus mēnešus vēlāk – 25. oktobrī Rūsiņa un Dainas Albertiņu mājā Naperville, Ilinoisā. Es uzņēmos priekšsēdes uzdevumus, kasiera pienākumus – Dr. Rūsiņš Albertiņš, sekretāres – Daina Auziņa, par finanšu lietvedi kļuva Biruta Abule, juridiskais konsultants – Juris Kīns, revīzijas ko-

Darbs pie apkārtrakstu izsūtīšanas 2012. gada februārī. Attēlā no kreisās: Ināra Zariņš, Silvija Rūtenberga, Ilze Schwartz, Zenta Knezinskis, Jānis Resnis, Līga Žilde

mitejas vadītāja – Vija Miezīte, mākslas konsultants – Vitauts Šimanis.

Pateicoties Jura Kīna darbam, 1997. gadā OMFA ieguva bezpeļņas labdarības organizācijas statusu un pārņēma ziedojumu apsaimniekošanas pienākumus ASV no PBLA. OMFA ir pateicīga PBLA par ziedojumu pieņemšanu, apsaimniekošanu un pārsūtīšanu uz Rīgu muzeja pirmo darba gadu laikā. Pēteris Bolšaitis ir rūpējies par ziedojumu sekmīgu ieguldīšanu, kopš OMFA kļuva patstāvīga, neatkarīga bezpeļņas organizācija ASV. OMFA ir pateicīga par viņa nenogurstošo darbu.

OMFA mērķis ir atbalstīt muzeja darbu Latvijā ar ASV latviešu sabiedrības naudu, darbu un padomu. OMFA pirmais uzdevums bija sazināties ar iespējami plašāku ASV latviešu sabiedrību, lai to informētu par OMFA mērķiem. Verners Rūtenbergs lūdza Amerikas Latviešu apvienību (ALA) dalīties savā adresu sarakstā, par ko OMFA bija ļoti pateicīga. Mēs saņēmām no ALA vairāk nekā 10 000 ASV latviešu adresu. Sarīkojām pirmo no neskaitāmām vēstuļu un apkārtrakstu sūtīšanas talām manā mājā Klīvlāndē. Mēs tau-

pijām katru centu, paši liekot vēstules aploksnēs un līmējot pastmarkas. Kad sākām pagurt, Klīvlāndes ilggadējais pensionāru apvienības priekšnieks Jānis Resnis sāka dziesmu. Mana vairāk nekā deviņdesmit gadu vecā māte piedalījās visās talkās. Vakaros stiepām smagus vēstuļu maisus katrs uz savu pasta nodaļu. Tagad šis darbs tiek veikts profesionālos uzņēmumos.

Atskatoties uz ASV latviešu sabiedrības atbalstu OM darbam, ir skaidrs, ka Pauļa Lazdas OM projekta īstenošana ir notikusi pareizā laikā. Labdarības sarīkojumi pēc OMFA ierosmes notikuši daudzos ASV latviešu sabiedrības centros. Sevišķi jāpiemin Grandrapidu latviešu organizāciju kopa, kas pēc Dr. Zigfrīda Zadvinska ierosmes katru gadu kopīgi atceras 14. jūnijā aizvestos ar OM labdarības sarīkojumu, kura kopējā velte parasti sasniedz 5000 dolāru. Katru gadu jūnijā OMFA sūta pateicības vēstules visām ASV latviešu draudzēm un mācītājiem ar lūgumu turpināt 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievkalpojuma velti novēlēt OM. Latviešu sabiedrībā ASV izveidojusies teicama tradīcija svētkos, dzimšanas dienās, piemiņas brīžos un citos

nozīmīgos gadījumos puķu un dāvanu vietā ziedot Latvijas Okupācijas muzejam.

OMFA ir piedalījusies ASV Latviešu dziesmu svētku tirdziņos Klīvlāndē, Indianapolē, Čikāgā, Milvokos un Kalifornijā ar informācijas materiāliem, videofilmām un grāmatām. Esmu izmantojusi katru izdevību stāstīt par OM un pēc latviešu sabiedrisko organizāciju ielūguma par OM stāstījusi Klīvlāndē, Garezerā, Kalamazū, Milvokos un Grandrapidos.

OMFA ir pateicīga, ka ASV latviešu sabiedrība ir bijusi ļoti atsaucīga un devīga. Diemžēl tā noveco, un ziedojumi OM pamazām saruks. Sabiedrībai Latvijā ir jānodrošina Latvijas Okupācijas muzeja pastāvēšana nākotnē. Latvijas ģeogrāfiskie kaimiņi nav mainījušies, tie ir mūsu vēsturiskie iekarotāji. Muzejs glabā neviltotas liecības, ar kurām varam kļūdēt nesapratni un atspēkot melus.

Beidzot gribu pateicībā pieminēt tos OMFA dibinātājus un darba darītājus, kuri mūs atstāja nelaikā: Rūsiņš Albertiņš, Alvis Freimanis, Verners Rūtenbergs, Uldis Sēja, Vitauts Šimanis un Vilis Vārsbergs. Viņu padoma un palīga mums pietrūkst." //

Klīvlandes Latviešu biedrībai noteicoša loma līdzekļu vākšanā muzejam

Silvija Rūtenberga: "Kad 1993. gadā dibināja Okupācijas muzeju, bija skaidrs, ka līdzekļi muzeja uzturēšanai daļēji nāks no ziedotājiem, kas dzīvo ārzemēs. Ārzemēs dzīvojošie latvieši redzēja iespēju un izjuta vajadzību stāstīt un arī dokumentēt Latvijas vēsturi, ziedojot Okupācijas muzejam.

Klīvlandes Latviešu biedrības (KLB) valde 1995. gadā ierosināja veidot Okupācijas muzeja pamatfondu, lai no tā ienākumiem viedotos pastāvīgs atbalsts OM. Tautieši bija atsaucīgi un saziedoja KLB 10 000 dolāru. Arī "Daugavas vanagu" ("DV") organizācija Klīvlandē saziedoja 6000 dolāru. Klīvlandiete Rīta Kaugura, "DV" globālā priekšsēde, ilgi un sekmīgi darbojās šajā organizācijā. Viņa atbalstīja Okupācijas muzeju, un gadu gaitā "DV" atbalsts muzejam ir bijis ievērojams.

Verners Rūtenbergs, Ilze Schwartz, Daine Auziņa, Zenta Knezinskis, Vija Bauer X Dziesmusvētkos Klīvlandē 1997. gada jūlijā. OMFA pirmā piedalīšanās

Blakus pirmajiem pamata ziedojumiem KLB sāka ziedoto līdzekļu palielināšanu 1:1, aicinot sabiedrību katru gadu ziedot pamatfondam. Katrai noziedotai summai KLB pie-

vienos tādu pašu summu līdz 1500 dolāriem. Vairākus gadus ar valdes lēmumu tika pieņemts šāds ziedojumu veids, un arī KLB var tagad atzīmēt savu ziedojumu jubileju." //

OMFA Klīvlandē 1998. gada februārī. Attēlā: Arturs Grava (stāv), 1. rindā no kreisās Paulis Lazda, Gundega Michele, 2. rindā Ilze Schwartz, Biruta Abuls, 3. rindā Jānis Auziņš, Verners Rūtenbergs, 4. rindā Daine Auziņa

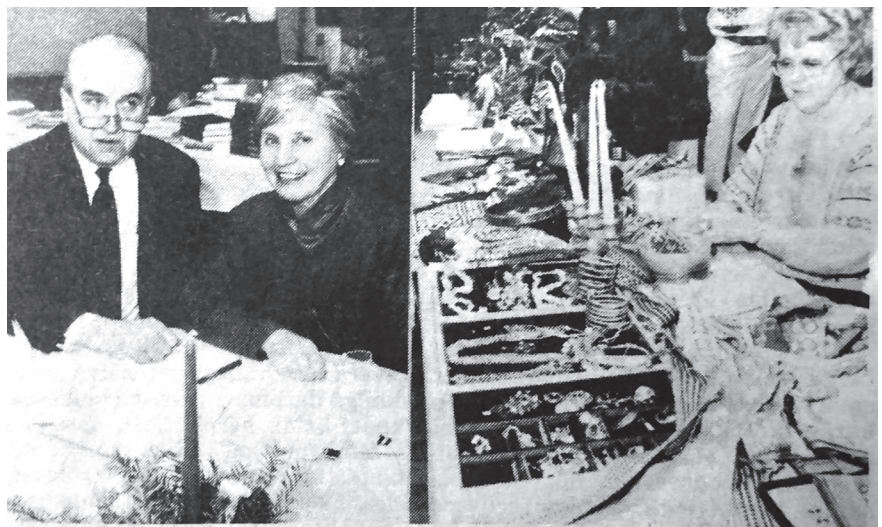
Silvijas un Vernera Rūtenbergu neatlaidīgais darbs

Silvija Rūtenberga un Ilze Schwartz pie OM stenda dziesmu svētkos Čikāgā 2002. gada jūlijā

Ilze Schwartz: "Silvija bija KLB priekšsēde, es biju viņas vietniece. Tā kā es biju OMFA priekšsēde, Silvija mana vietniece, tad mēs abas ar morālu un praktisku Vernera atbalstu vienmēr rūpējāmies par OMFA. Man dažreiz likās, ka Klīvlāndes latvieši sāk bēgt, kad ierauga Verneru vai mani, jo zina, ka tūlīt tiks prasīts ziedojums. Doma par OMFA pamatfonda dibināšanu nāca no Pētera Bolšaita, bet idejas īstenošana sākās Klīvlāndē, kad Silvija piezvanīja man un daudziem citiem un prasīja, cik es ziedošu pamatfondam.

Dr. Verners Rūtenbergs bija starp OMFA dibinātājiem. Viņš organizēja pirmos OMFA līdzekļu vākšanas projektus. 1999. gadā Verners vadīja 7000 vēstuļu izsūtīšanu ALA biedriem, kā rezultātā ziedojumi trīskāršojās. KLB priekšnieks Arturs Grava atceras Verneru kā aktīvāko OM atbalsta mudinātāju Klīvlāndē. Tieši Verners ierosināja

Ziemsvētku tirdziņš Klīvlāndē; no labās: daiļamatniece Vita Reineka pie savas etnografisko mantu, rotu un keramikas novietnes; pa kreisi: Dr. Ilze Švarca un Dr. Verners Rutenbergs pārrunā jaunus ierosinājumus, kuru īstenošana radīs līdzekļus Okupācijas muzejam Rīgā.

Foto: Jānis Ladusāns

1997. gada decembrī Klīvlāndē. Kamēr citi priecājās Ziemassvētku tirdziņā, Verners Rūtenbergs un Ilze Schwartz pārrunā, kā atbalstīt muzeju

biedrībai piemaksāt individuāliem ziedojumiem. OM izveidošanu un pastāvēšanas nodrošināšanu nākotnē Verners uzskatīja par svarīgāko poli-

tisko bēgļu pienākumu. Verners bija pārliecināts par pamatfonda veidošanas nepieciešamību un ar lielu iesaisti to veicināja." //

Enerģiskais OMFA darbinieks Rūsiņš Albertiņš

Dr. Rūsiņš Albertiņš bija viens no OMFA dibinātājiem un uzņēmās svarīgo kasiera amatu. Jau 1991. gadā Latvijā organizēja pirmo līdzekļu vākšanu, lai palīdzētu slimiem bērniem. 1992. gadā viņš pensionējās no pētniecības darba petroķīmijas laukā un uzņēmās veicināt demokrātijas mācīšanu Latvijas skolās, dibinot Demokrātijas attīstības centru Rīgā. Kopā ar Pauli Lazdu Talavijas konventa telpās Rīgā sarīkoja pirmo plašākas sabiedrības iepazīstināšanu ar Okupācijas muzeja projektu. Rūsiņš turpināja enerģiski darboties OM un OMFA arī tad, kad bija kritiski slims. //

Rūsiņš Albertiņš, gatavojoties izstādes atklāšanai 1994. gadā

OMFA finanšu pārraudzītājs Pēteris Bolšaitis

Dr. Pēteris Bolšaitis atceras 1996. gada "3x3" nometni Garezerā un savu sajūsmu par Okupācijas muzeja ideju. "Mēs tikāmies Ilzes un Richarda Schwartz mājā ar "dibinātāju komandu" un pārrunājām Okupācijas muzeja atbalsta fonda ideju. Nezinu, vai es esmu uzskatāms par dibinātāju, bet, ja ne, tad ļoti tuvu tam, jo es iesaistījos no paša sākuma. Ļoti drīz uzņēmās atbildību par finansēm. Kad OMFA ieguva tiesības saņemt ziedojumus ar nodokļu atlaidi, ielikām tos atsevišķā OMFA kontā. Tie bija 100 000 dolāru, bet tagad muzejam viss kopā ir ap 3 000 000 dolāru. Labs pieaugums!"

Pētera pieredze un gudrā finanšu ieguldīšana ir ļāvusi droši ieguldīt un uzglabāt muzejam ziedotos līdzekļus gan pasaules finanšu krīzes laikā, gan labākos laikos. Pētera stingrā pārliecība no pašiem muzeja pirmsākumiem – "vienīgais veids, kā nodrošināt muzeja pastāvēšanu ilgtermiņā, ar vai bez Nākotnes Nama, ir uzkrāt pietiekami daudz privāti ziedotu līdzekļu, lai ienākumi no tiem garantētu OM pastāvēšanu neatkarīgi no politikas peripetijām". Šogad Pēteris

2016. gada 4. maijā Valsts prezidents Raimonds Vējonis pasniedz Pēterim Bolšaitim Triju Zvaigžņu ordeni. Foto – Valsts prezidenta kanceleja

tika apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni "par sevišķiem nopelniem tēvijas labā". //

OMFA juridiskais konsuls Juris Kīns

Juris Kīns uzņēmās juridiskā konsula pienākumus pirmajā OMFA sanāksmē 1996. gada 26. oktobrī un ir viens no OMFA dibinātājiem. Pateicoties Jura darbam, OMFA tika atzīta par bezpeļņas 501(c)(3) organizāciju, kurai ziedotās summas var atskaitīt, aprēķinot nodokļus. Tas ziedotājiem ASV ir svarīgi. Juris jau 20 gadus strādā OMFA valdē, katru gadu gādā, lai tiktu atjaunots bezpeļņas organizācijas statuss, kā arī atbild par juridiskiem jautājumiem, kas skar OMFA darbu. //

Citi OMFA darbu darītāji

OMFA sēde Garezerā 2010. gada 4. septembrī. Attēlā no kreisās: prāv. Vilis Vārsbergs, Silvija Rūtenberga, Daina Albertiņa, Biruta Vārsberga, Juris Kīns, Olita Kīns, Ilze Schwartz, Daine Auziņa, Jānis Auziņš

Daine Auziņa pirmajā OMFA sēdē 1996. gada oktobrī uzņēmās sekretāres pienākumus, kurus viņa ar īpašu apzinību pildīja līdz 2011. gadam. 2006. gadā viņai nāca palīgā **Brigīta Bēdelis** kā sekretāres vietniece un OMFA pārstāve Viskonsinā.

Īpaši svarīgs Okupācijas muzejam, lai pārdzīvotu pasaules ekonomisko krīzi, bija ilggadējā OMFA atbalstītāja **prāvesta Viļa Vārsberga** "Drau-

dzīgais izaicinājums". Viņa ģeniālā ideja 2010. gadā bija izaicināt citus sekot viņa priekšzīmei un solīt nākamos piecus gadus ziedot OM zināmu summu – katrs pēc savām spējām. Tas stabilizēja OM ienākumus ekonomiski grūtajā brīdī.

Nedrīkst nepieminēt vēl dažus no daudziem, kuri ir pielikuši roku, lai veicinātu OMFA darbu. **Vija Miezīte** OMFA pirmajā sēdē uzņēmās Revīzijas komisijas vadību un bija

starp pirmajiem ziedotājiem. **Vitauts Šimanis** 1996. gadā uzņēmās mākslas un publikāciju konsultanta amatu. Revīzijas komisijā ir strādājuši **Alnis Cers, Baiba Liepiņa, Anita Grīviņa, Uldis Smidchens, Juris Petričeks** un **Uldis Sēa** darbojās ar finansēm un pārstāvēja OMFA Rietumkrastā. **Ivars Švānfelds** palīdzēja ar finansēm un datorzināšanām. **Ruta Radvany** palīdzēja rakstīt pateicības vēstules ziedotājiem. //

Daina Albertiņa arī bija viena no OMFA dibinātājām un 2001. gadā pēc Rūsiņa nāves pārņēma svarīgo kasieres amatu. Ar **Alvja Freimana**, kasieres vietnieka, lielu atbalstu Daina ziedoja 10 gadus kasieres darbam. Viņas precīzais darbs, iegrāmatojot ziedojumus, ziedotājiem laikus nosūtot dokumentāciju un pateicību par ziedojumu, paziņojot OM par adresu maiņām, pārsūtot fondus muzejam specifiskām vajadzībām, izsūtīt mēneša un gada pārskatus par ienākumiem un izdevumiem, bija ļoti būtisks OMFA pastāvēšanai. //

Daina Albertiņa

Alvis Freimanis

Arturs Grava: muzejs ir trimdas latviešu dāvana tēvzemei

Dr. Artura Gravas darbs un atbalsts OMFA sākās ar tās dibināšanas brīdi. Viņš bija Klīvlāndes Latviešu biedrības priekšsēdis un aktīvs OM popularizētājs un atbalstītājs līdz 1998. gadam, kad Silvija Rutenberga pārņēma KLB vadību. Tad viņš pievērsās sava klasesbiedra Jura Jankoviča Sibīrijas dienasgrāmatas "Skorpionu slazdā" izdošanai un tagad tulkošanai un izdošanai angļu valodā. Grāmatai ir īpaša nozīme, jo tā ir jauna zēna dienasgrāmatas pretstatā veca cilvēka atmiņām par izsūtījumu.

Arturs Grava: "Redzot svešas varas, pārstaigājām Latvijas zemi un ar vēstures viltojumus sagrozot un izdzēšot no tautas atmiņas notikumus, esmu iemantojis vēlēšanos mūsu vēsturi dokumentēt un saglabāt nākamajām paaudzēm. Pusgadsimteni patiesība Latvijā ir bijusi slēpta, sagrozīta

vai acīm redzamu faktu priekšā pasniegta tikai no vienas puses. Mums ir iespēja un pienākums tagad gādāt, lai ar mūsu balsīm nākamās paaudzes dzirdētu patiesību. Laiks izdzēš pēdas tautas atmiņā, muzeja uzdevums ir tās saglabāt un sargāt vēstures avotos.

Latvijas Okupācijas muzejs ir trimdas latviešu dāvana savai tēvzemei. Idejiski, organizatoriski un materiāli. Lai muzejs varētu pastāvēt, mums jādomā par diviem nākotnes uzdevumiem. Viens no tiem ir neatkarība no ziedojumiem, kas jāpanāk ar muzeja kapitālu jeb pūru, kam jāklūst par materiālo līdzekļu avotu nākotnē. Otrs ir neatkarība no politisko vēju mainīgās labvēlības. Muzejs nedrīkst pārveidoties par valdības institūciju; tā pārvaldei un darbībai jāpaliek privātās profesionālās rokās, kas ik brīža politikai spēj pāri likt vēsturisko patiesību." //

Arturs Grava

OMFA pārstāvis Austrumu krastā Ints Rupners

Ints Rupners

Mana iesaiste OM lietās sākās pašos muzeja idejas sākumos. Biju PBLA valdes loceklis, man liekas, 1992. vai 1993. gadā, kad valdes sēdes laikā Rīgā mani viesnīcas "Rīdzene" koridorā satika prof. Paulis Lazda un teica, ka viņam jātiek zālē, kur notiek PBLA valdes brokastis un pārrunas. Nebija paredzēts, ka šajās brokastīs tiks uzklauti kādi ziņojumi vai lūgumi no ārpuses. Tomēr likās, ka prof. Lazdas lūgums bija tik nopietns, ka vērsos pie PBLA priekšsēža Meierovica un lūdzu, lai viņu uzklausu. Tā sākās OM un PBLA sadarbība, kas ir bijusi nepārtraukta līdz šai dienai.

1998. gadā mani sameklēja bijušā Patiesības fonda pēdējās valdes locekle Māra Ziediņa un lūdza palīdzēt ar fonda likvidēšanu. Biju fonda valdes

loceklis 15 gadus, bet aizgāju no valdes 1989. gadā, kad sāku darboties ALA valdē. Sadarbībā ar advokātu Māri Bībelnieku nokārtojām fonda likvidāciju Ņujorkas tiesās un nolēmām fonda atlikušos līdzekļus, ap 230 000 dolāru, nodot OMFA. Tiesa nepiekrīta, jo OMFA statūti par daudz atšķīrās no fonda statūtiem. Beigās atklājām, ka Patiesības fonda statūti un ALA statūti ir pietiekami radnieciski, lai tiesa apstiprinātu naudas pārskaiti.

Sarunāju ar toreizējo ALA priekšsēdi Mārtiņu Dūmu, ka ALA pārskaitīs vismaz 200 000 dolāru uz OMFA kontu, pārējo paturot sev. Līdz šim OMFA ir saņēmusi 140 000 dolāru no paredzētās summas. Atlikušos 60 000 dolāru ALA sola nosūtīt, kad sāksies OM paplašināšanas darbi. //

Ints Rupners

Biruta Abula: esmu gandarīta, ka varēju piedalīties šajā nozīmīgajā darbā

Biruta Abula

Saviļņota par Dr. Lazdas ideju, neilgi pēc muzeja dibināšanas iesaistījos tā darbā, uzņemoties dažādus pienākumus. 1996. gada oktobra sanāsmē kā Okupācijas muzeja fonda (OMF) finanšu lietvede uzņēmos būt OMF pārstāve OMFA. Sešus mēnešus darbojos kā preses sekretāre, lai katru mēnesi laikraksta *Laiks* hronikā, kā arī citos izdevumos būtu īsas ziņas par OMF.

Mēs visi ieguldījām darbu, popularizējot jauno atbalsta grupu, veicot dažādus tehniskos darbus, kārtojot saraksti

un aicinot ziedot. Es tikos ar advokātu Juri Kīnu un lūdzu viņa palīdzību un padomu OMFA statūtu izstrādāšanā. Viņš padomu neliedza un kļuva par neatvietojamu OMFA locekli.

2002. gadā es aktīvu darbību OMFA padomē izbeidzu, bet turpināju darboties OMF padomē. Ar pateicību novērtēju Dr. Lazdas neatlaidību, ideju bagātību un viņa vēstures izpratni. Esmu gandarīta, ka varēju piedalīties šajā vienreizēji nozīmīgajā darbā." //

Biruta Abula

Grandrapidu latviešu atbalsts muzejam

Paulis Lazda 1996. gada otrajā pusē, viesojoties Mičiganā, uzaicināja mani pārstāvēt Okupācijas muzeju Grandrapidos un sekmēt līdzekļu vākšanu muzejam. Viņa tēvs Jānis Lazda ilgus gadus šeit bija luterāņu draudzes mācītājs, tā ka arī Paulis Lazda savas jaunības dienas pavadīja Grandrapidos.

Es sāku domāt – kā mēs varētu atbalstīt Okupācijas muzeju? Līdz tam nekāda organizēta līdzekļu vākšana muzejam šinī pilsētā nebija notikusi. Es nolēmu, ka līdzekļu vākšanā jāiesaista visas pilsētas un apkaimes latviešu organizācijas. Grandrapidu Latviešu organizāciju padomē darbojās Grandrapidu Latviešu biedrība, Grandrapidu "Daugavas vanagi", Grandrapidu luterāņu draudze un Grandrapidu katoļu draudze. Viens no organizāciju padomes uzdevumiem bija koordinēt latviešu sarīkojumus, lai vienlaikus nenotiktu vairāki. Es darbojos padomē kā pārstāvis no Latviešu katoļu draudzes. Ierosināju padomes biedriem atsākt gadskārtēju sarīkojumu rīkošanu 14. jūnijā aizvesto piemiņai un ar to saistīt ziedojumu akciju Okupācijas muzejam Rīgā. Jā-

Zigfrīds Zadvinskis.
Foto – Silvija Visockis

piebilst, ka līdz tam 14. jūnijā aizvestos grandrapidieši pieminēja tikai aizlūgumos savās draudzēs. Padomes biedri piekrita jaunās tradīcijas ieviešanai.

Turpmāko sarīkojumu rīkotāja bija Grandrapidu Latviešu organizāciju padome. Tiešo darbu veica prezidējošā organizācija, kas ik gadu mainījās rotācijas kārtībā. Lielākais darbs ik gadu bija sarīkojuma mielasta sagatavošana. Prezidējošās organizācijas Dāmu komiteja bija maltītes organizētāja, bet ēdienu sagatavošanā

piedalījās visu organizāciju Dāmu komitejas. Mielastu, kas parasti bija bagātīgi, izdevumus un lielākoties citus sarīkojumu izdevumus organizācijas ziedoja no savām kasēm. Tādā kārtā praktiski visi ieņēmumi no ieejas maksas par sarīkojumu un maltīti aizgāja Okupācijas muzejam. Priekšnesumus brīvprātīgā kārtā sniedza vietējie talanti.

Pirmais sarīkojums aizvesto piemiņai, saistīts ar ziedojumu akciju OM, notika 1997. gada jūnijā. Tas ienesa 5087 dolārus. Kopš tā laika sarīkojumi ir notikuši katru gadu un līdz šim devuši Okupācijas muzejam 120 731 dolāru. Es pārraudzīju ziedojumu akcijas un savāktos līdzekļus sūtīju OMFA. Nelielu daļu no savāktajiem līdzekļiem mēs esam novēlējuši Latvijas provinču skolu jauniešu ceļa naudas segšanai uz Okupācijas muzeju. Esam saņēmuši daudzas pateicības vēstules no skolām.

Gadiem ejot, latviešu organizāciju vadītāji un Dāmu komiteju locekles mainījās. Man būtu gandrīz neiespējami viņus visus te nosaukt, tomēr visi ir čakli strādājuši, un es no sirds viņiem pateicos. //

Dr. Zigfrīds Zadvinskis

OMFA pārstāve Rietumkrastā Vaira Pelēķis-Christopher par grāmatām, kulināriju un filantropiju

Sietlas latviešu grāmatu lasītāju pulciņš 2016. gada martā

Rosīgākā OMFA pārstāve Rietumkrastā kopš 2003. gada ir bijusi Dr. Vaira Pelēķis-Christopher Sietlā. Viņas organizētie 14. jūnija sarīkojumi notiek kopā ar igauņiem un lietuviešiem un ir viens no vislabāk apmeklētajiem sarīkojumiem Sietlas apkārtnē. Draudzes kolekte tiek ziedota OM. Slavu ir ieguvusi arī Vairas vadītā grāmatu grupa, kura katru gadu sūta nozīmīgu kopziedojumu OM.

Vaira Pelēķis-Christopher: "Pagājuši 16 gadi, kopš sāku Sietlas latviešu grāmatu lasītāju pulciņu. Jau no paša sākuma grupīnai bija īpatnējs raksturs – demokrātiski izvēlamies lasāmās grāmatas, saietā sēžam apgaru galdu, un katram ir iespēja izteikties par lasīto grāmatu. Es parasti pastāstu par autora dzīvi un mēģinu atrast kādu interesantu, dažreiz pat pikantu notikumu par autoru. Pēc diskusijām baudām azaidu, kurš atbilst grāmatā aprakstītam laikmetam (piemēram, tādus senlatviešu ēdienus kā grūdeni, ķūķi, batvinusu.c.)

Vaira Pelēķis-Christopher

vai arī no paša autora "ēdienkartes". Saieta beigās katrs ziedo 25 dolārus labdarībai. Sākumā ziedojam tikai Baltijas studiju programmai Vašingtonas Universitātē, bet drīz pēc tam nolēmām marta sanāksmē pieminēt 1949. gada izsūtīšanu, lasīt attiecīgas grāmatas un ziedot OM.

Sākām ar Sandras Kalnietes grāmatu "Ar balles korpēm Sibīrijas sniegos". Tas bija vislabāk apmeklētais saiets ar vairāk nekā 30 dalībniekiem. Visi ēdām "Sibīrijas pelmeņus". Tad sekoja

Melānijas Vanagas "Veļupes krastā", Ilmāra Knaģa "Bij tādi laiki" un Ilmāra Šalta "Nolaupītā bērniņa". Vēlēdamās būt autentiska, plikām rokām plūcu nātres un vārīju nātru zupu.

Sekoja grāmatas par dažādām Otrā pasaules kara tēmām. Kad lasījām Alfrēda Dziļuma "Tornas grāvrači", uzaicinājām vienu bijušo leģionāru, kurš pastāstīja par saviem piedzīvojumiem.

Pēdējās ir bijušas Sibīrijas bērnu atceres grāmatas – Māras Zālītes "Pieci pirksti" un Kaspara Pūces "Pūcesbērna patiesie piedzīvojumi Padomijā". Šīs divas pēdējās grāmatas izraisīja vislabākās atsauksmes visos lasītājos – humors, skaistā valoda, ironija.

Ziedojumi ir bijuši ļoti dažādi, pat 3000 dolāru, bet parasti tie ir svārstījušies starp 1000 un 2000."

Dažus gadus Vairai ar līdzekļu vākšanu palīdzēja Juris Petričeks. Kopš viņš 2006. gadā pārvācās uz dzīvi Latvijā, Vaira ir galvenā organizatore un ļoti vēlētos jaunus, enerģiskus palīgus. Lūdzam pieteikties! //

Jaunie OMFA darbu darītāji

Jauni papildspēki OMFA darbam ir un būs vajadzīgi. OMFA ir pateicīga Ilzei Resnis, ka viņa 2011. gadā uzņēmas kasieres pienākumus un turpina Dainas Albertiņas darbu. Tā OMFA fondus tekošiem izdevumiem turpina glabāt Klivlandes Latviešu kredītsabiedrība.

Ilze Resnis: "Uzņēmos OMFA kasieres darbu 2011. gadā pēc Ilzes Schwartz mudinājuma. Nevarēju atteikties, jo, izstaigājot OM Latvijā, iespaids par okupācijas notikumiem vēl arvien paliek manā atmiņā. Dzimu Vācijā un nometnes gaitas nemaz neatceros, bet mātes stāstījumi par "Latvijas labiem laikiem" un bēgļu gaitām ir man ļoti vērtīgi. Lūdzu vecajai paaudzei neatlaidīgi stāstīt jaunajai paaudzei – bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem – par Latvijas vēsturi, lai tā dzīvo mūžīgi. Tāpēc OM ir tik ļoti vērtīgs. Jaunajai paaudzei jāsaprot okupācijas vēsturi, bet arī ziedot līdzekļus un darboties muzeja labā. Ar prieku saņemu ziedojumus, mazos un lielos, jo katrs dolārs tiek muzeja atbalstam. Varu apgalvot, ka neviens OMFA darbinieks vai atbalstītājs nesaņem ne algu, ne ceļa izdevumu atlīdzību. Visi darbojas ar sirdi

OMFA kasiere Ilze Resnis

OMFA valdes priekšsēdes vietnieks Ēriks Kākulis

un dvēseli, ieguldot savus līdzekļus ceļošanai uz sanāksmēm Latvijā un Amerikā. Vienīgie izdevumi ir samaksa par apkārtrakstu iespiešanu un izsūtīšanu, pastmarkas pateicības vēstulēm, ASV nodokļu sagatavošanai CPA, Ilinoisas štata ziņojumiem un drukas darbiem. OMFA darbojas taupīgi. Lūdzu, ziedojiet!"

Ar **Ērika Kākuļa** kā priekšsēdes vietnieka palīdzību OMFA valdē iesaistīta jaunākā paaudze. Viņš vienmēr meklējis iespējas izplatīt informāciju

par savu tautu un tās likteni. Pagājušā gadsimta 80. gados piedalījies demonstrācijās un konferencēs, kas veicināja Latvijas brīvības atgūšanu. Tā kā Ērika maizes darbs ir saistīts ar datortehniku, un viņš ir arī Milvoku Latviešu skolas pārzinis, tad viņam ir interese un zināšanas, kas nepieciešamas, lai OMFA zinātu un izmantotu tehnoloģiju iespējas un uzturētu saikni ar latviešu jauno paaudzi, no kuras ar laiku būs atkarīga OM pastāvēšana. OMFA ir pateicīga par Ērika enerģisko iesaisti. //

OMFA 2016. gada marta sēdē. Pirmajā rindā no kreisās: Ēriks Kākulis, Irēne Lazda, Daina Albertiņa, Ilze Schwartz, Silvija Rūtenberga; otrajā rindā no kreisās: Juris Kīns, Paulis Lazda, Mārtiņš Daiga

Irēne Lazda: ar gandarījumu atskatoties uz paveikto, nedrīkst ieslīgt pašapmierinātībā

Jaukā OMFA priekšsēde Dr. Irēne Lazda ir Viskonsīnas Universitātes Oklerā emeritētā vācu valodas profesore. Kā Pauļa Lazdas dzīvesbiedre viņa ir piedalījies OM izaugsmē jau no muzeja pirmsākumiem. Kopš 2006. gada 8. jūlija ir OMB biedre.

Irēne Lazda: "Uzņemties OMFA priekšsēdes amatu man ir liela uzdrošināšanās. Tomēr zinu, ka pieredzējušie OMFA darba darītāji turpinās strādāt, un mana loma ir veicināt jau labi attīstīto darbību. Esmu pārliecināta, ka latviešu sabiedrība saprot, ka OM pastāvēšana šobrīd nepieciešama vairāk nekā jebkad.

Ar gandarījumu atskatoties uz paveikto, OMFA šogad svin savu 20 gadu darbības jubileju. Sevišķu pateicību, sagaidot apaļo jubileju, izsakām latviešu sabiedrībai ASV. Paldies par jūsu nenogurstošo atsaucību! Tomēr nedrīkstam apmierinātībā salikt rokas klēpī. Neviens, kas seko notikumiem, nešaubās par Okupācijas muzeja pieaugošo nozīmi un nepieciešamību vēl redzamāk skaidrot tautas apspiešanas gadus un tā laika joprojām dziļās saknes mūsdienās. To neatzišana un nepārvarēšana apdraud Latvijas nākotni.

Irēne Lazda 2016. gada ziemā OMB sēdē Rīgā

Rīgas pilsētas vadības birokrātija jau vienpadsmit gadus ir noildzinājusi plānus muzeja paplašināšanai un pārbūvei. Rīgas mērs ņirgājas par okupācijas vēsturi, metot sprunguļus riteņa spieķos, kas traucē ceļu uz nākotni. Daži arhitekti sīvi cīnās, lai saglabātu "neizskartu" vēsturisko muzeja melno čaulu, kuru pilsētas va-

dība tik augsti novērtē, ka izmantoja to kā izkārtņi reklāmai. Viens no arhitektu grupas izsaka savu nožēlu par Strēlnieku laukuma "nepiemilīgumu". Tas tikšot pārvarēts tikai tad, ja būs pilnveidots ar daudzām kafejnīcām un alus dārzēm.

Atmiņas par 51 gada okupāciju aiziet mūžībā līdz ar vecmāmiņu un vectēvu stāstiem. Latvieši, kuri piedzīvoja okupāciju kā jaunieši, nereti atceras padomju laiku ar nostalgiju, jo to saista ar pazudušo jaunību un nevēlas tās nomelnošanu. Jaunā paaudze, kas dzimusi Eiropā, šodienas Latviju uzskata par "normālu". Arvien vājāka paliek atmiņa par pirmo Latvijas neatkarību. Brīvības cīņas jauniešiem nozīmē "Baltijas ceļu" un barikādes.

OMFA jubilejas izaicinājums latviešu sabiedrībai ir atgriezties pie OMFA dibinātāju sākuma mērķa – veidot iespējami lielu pamatfondu, lai tas vismaz daļēji segtu muzeja izdevumus un tā nodrošinātu Okupācijas muzeja neatkarību un pastāvēšanu. Uzbūvēsim stipru pamatu Okupācijas muzejam, lai tas būtu nodrošināts pret politisko vēju maiņām un turpinātu savu nozīmīgo darbu. //

OMFA 20 gadu jubilejas sēde Garezerā

OMFA jubilejas sēdē 2016. gada 3. septembrī Ilzes un Richarda Schwartz mājās Garezerā apstiprināja 2016. gada 18. marta sēdes vienbalsīgi pieņemto lēmumu atjaunot OMFA dibināšanas mērķi ar ziedojumu pamatfondam, kas nodrošinās Okupācijas muzeja pastāvēšanu nākotnē. //

OMFA 2016. gada 3. septembrī.
Attēlā no kreisās: Irēne Lazda, Paulis Lazda, Daina Albertiņa, Ilze Schwartz, Ēriks Kākulis, Silvija Rūtenberga un Ilze Resnis (nav Jura Kīna)

Pateicamies visiem, kas ar saviem ziedojumiem ir veicinājuši Okupācijas muzeja darbu. Bez jūsu devīgajām sirdīm un rokām Okupācijas muzejs nebūtu izveidojies.

Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupa (OMFA) šogad atzīmē savas darbības 20 gadus. Svinēsim šo brīdi ar ziedojumu OM pamatfondam, kas nodrošinās Okupācijas muzeja pastāvēšanu vēl tālā nākotnē!

Čekus ar pateicību turpina pieņemt:

*Ilze Resnis,
10930 Nollwood Drive,
Chardon, OH 44024, USA*

Priecājamies paziņot, ka tagad ziedojumus var veikt arī ar kredītkarti, lietojot OMFA PayPal konta adresi paypal@omfa-usa.org.

Visi ziedojumi, kas veikti ar OMFA starpniecību, ir atvelkami no ASV ienākumu nodokļiem.

■ Muzeja darbs

Muzeja direktors: turpinām strādāt ar atjaunotu spēku

Apsveicu ar uzvaru! Ar šādiem vārdiem septembra vidū mani uzrunāja viens no Nākotnes Nama projekta spēcīgākajiem pretiniekiem. Apsveikums bija patiešām vietā, jo Saeima galīgajā lasījumā ir pieņēmusi grozījumus Latvijas Okupācijas muzeja likumā, kurus prezidents ir izsludinājis un kuri stājas spēkā 4. oktobrī.

Likuma grozījumus ierosināja Saeimas deputāts, bijušais Okupācijas muzeja Ekspozīcijas kurators Ritvars Jansons. Svarīgākie ir divi punkti. Pirmkārt, padomju okupācijas upuru piemiņas memoriāla kompleksam (t. i., muzeja ēkas pārbūvei un Padomju okupācijas piemiņas memoriālam) ir noteikts nacionālo interešu objekta statuss. Tas nozīmē, ka nevar aizkavēt būvniecību ar gariem tiesas procesiem, kā bieži notiek Latvijā, kad viss apstājas, kamēr tiesa noklausās un izvērtē sūdzības par visādiem īstiem vai izdomātiem pārkāpumiem. Būvniecība turpinās, kamēr vienlaikus notiek jebkāda tiesāšanās.

Nacionālo interešu objekta statuss tomēr nepalīdz sākt būvniecību, jo vēl arvien ir vajadzīga būvatļauja. Likuma grozījumu otrais svarīgais punkts ir tas, ka būvvaldes funkcijas ir nodotas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai, kura ir gatava spriest objektīvi par būvatļaujas izsniegšanu.

Tātad viena cīņa ir uzvarēta, bet liels darbs vēl stāv priekšā, lai īstenotu Nākotnes Nama projektu. Muzejs turpmākajos divos gados koncentrēsies uz projekta beigu posmu, bet reizē turpināsies kārtējais informācijas darbs.

Jaunums muzeja darbībā ir papildtelpas, kuras esam noīrējuši mūsu pagaidu mītnes ēkas pagrabā. Mūsdienu kultūras foruma "Baltā nakts" ietvaros rīkojam pasākumu "Stāsti smiltis (!)" ar trim aktivitātēm: radošās smilšu darbnīcas, smilšu kino seansi un izstā-

Muzeja rīkotais pikets pie Saeimas nama 8. septembrī, kad Saeima galīgajā lasījumā pieņēma grozījumus Okupācijas muzeja likumā

Septembrī Grēcinieku ielā blakus muzeja ēkai sākās siltumtrases pārvietošanas darbi. Jaunajai siltumtrasei būs pievads Nākotnes Namam

de "Ar bērna acīm". Izstādē redzamas Benitas Plezeres zīmētas pastkartītes. Benitai bija 11 gadu, kad 1949. gada 25. martā viņu kopā ar ģimeni no lauku mājām Zemgalē izveda uz noņemtajumu aiz Urāliem. Lai attēlotu piedzīvoto ceļā un dzīvi izsūtījumā, Benita zīmēja pastkartītes. Smilšu kino īsā uzvedumā atspoguļo Benitas dzīves stāstu. "Baltās nakts" vienā vakarā muzeju apmeklēja 1271 viesis, ieskaitot kultūras ministri.

Turpinās valsts protokola vizītes.

Muzeju augustā apmeklēja Dānijas ārlietu ministrs Kristians Jensens un Dānijas vēstnieks Latvijā Hans Brasks ar delegāciju. Muzejs var darboties tikai ar aktīvu ziedotāju palīdzību. Mēs pateicamies visiem ziedotājiem, kuri nodrošina iespēju pildīt muzeja misiju – atcerēties, pieminēt un atgādināt. Ar jūsu atbalstu turpinām strādāt, ta-
gad jau ar atjaunotu spēku. //

Gunārs Nāgels,
Latvijas Okupācijas muzeja direktors

Prezentē 14. jūnija deportācijai un Litenes virsnieku traģēdijai veltītas pastmarkas

14. jūnija deportācijai un Litenes virsnieku traģēdijai veltītas pastmarkas

Latvijas Pasts ar Okupācijas muzeja gādību izdevis divu pastmarku bloku un īpašu aploksni. Viena no pastmarkām veltīta to vairāk nekā 15 000 Latvijas iedzīvotāju piemiņai, kurus 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju deportēja padomju okupācijas režīms. Savukārt ar otru pastmarku tiek godināta šajā pašā datumā Litenē apcieti-

Pastmarku bloka un aploksnes pirmās dienas zīmogošana 2016. gada 14. jūnijā Okupācijas muzejā. Attēlā no kreisās: OM direktors Gunārs Nāgels, pastmarku un aploksnes dizaina autore Arta Ozola-Jaunarāja un Latvijas Pasta valdes priekšsēdētājs Mārcis Vilcāns

nātā Latvijas armijas virsniecība, kuras lielāko daļu deportēja, ieslodzīja gulaga nometnēs vai iznīcināja. Pastmarku bloks izdots 30 000, bet īpašā piemiņas aploksne 1500 eksemplāru tirāžā. //

Korporācijas "Fraternitas Lataviensis" ziedojums Okupācijas muzejam

Sekojošai tradīcijai lielās jubilejas atzīmēt ar nozīmīgu atbalstu nacionālam vai kulturālam pasākumam, studentu korporācijas "Fraternitas Lataviensis" locekļi šogad nolēma atbalstīt Okupācijas muzeju. Svinot savu 90. gadadienu, 16. septembrī "Fr. Lataviensis" pieminēja katru no 28 dibinātājiem ar 1500 eiro lielu ziedojumu un dāvināja muzejam 42 000 eiro. Muzejs ir paredzējis pieminēt "Fr. Lataviensis" dibinātājus, par dāvinājumu izveidojot un iekārtojot nozīmīgu stendu grupu jaunajā ekspozīcijā Nākotnes Namā. //

Attēlā no kreisās: fil! Mārtiņš Gaide, Valters Nollendorfs, Gunārs Nāgels

■ Jauniegvumi

Muzejs saņem vērtīgu pastmarku kolekciju

No kreisās: Austra un Osvalds Blaus, nododot dāvinājumu OMFA priekšsēdei Irēnei Lazdai un OMB Vēstures un zinātnes komisijas priekšsēdim Paulim Lazdam

Latvijas Okupācijas muzejs 2016. gada 1. jūlijā saņēma vērtīgu dāvinājumu – Osvalda E. Blaus veidotu Latvijas Republikas pastmarku kolekciju (1919–1939).

Osvalds Blaus par pastmarku krāšanu sāka interesēties jau pusaudža gados Vācijā – latviešu bēgļu nometnes vēstures skolotājam, dodoties prom no Latvijas, bija izdevies saglabāt Latvijas un Šveices pastmarku kolekciju, ar kuru viņš iepazīstināja savus audzēkņus. Dzīvojot ASV, Blaus izveidoja ASV marku kolekciju, bet 2010. gadā viņš nolēma pievērsties pirmskara Latvijas pastmarku kolekcionēšanai. Muzejam uzdāvinātā pastmarku kolekcija tapusi piecu gadu laikā, sadarbojoties ar filatēlistu Uldi Ozoliņu Rīgā.

Uldis Ozoliņš dāvināšanas dienā veic kolekcijas papildināšanu ar pastmarku sēriju "Liepājas trīs simtgade", kas zīmogota ar speciālu pilsētas jubilejas zīmogu. Kreisajā pusē Okupācijas muzeja atbalsta grupas ASV priekšsēde Irēne Lazda, labajā – muzeja direktors Gunārs Nāgels

Dāvinājums veltīts četru Lāčplēša Kara ordeņu kavalieru – Osvalda Blaus tēva Roberta Blaus un viņa trīs brāļu Jāņa, Eduarda un Leopolda Blaus – piemiņai, kā arī Osvalda Blaus

dzīvesbiedres Austras brāļu leģionāru Jāņa un Arvīda Miķeļēnu piemiņai. //

Taiga Kokneviča,
OM galvenā krājuma glabātāja

Andrievs Ezergailis dāvina muzejam savu zinātnisko arhīvu un grāmatu kolekciju

Andrieva Ezergaiļa dokumentu un grāmatu kolekcija, sagatavota nosūtīšanai uz Latviju

Muzejs šī gada jūlijā saņēma vērtīgu dāvinājumu – pazīstamā vēsturnieka un ievērojamā holokausta pētnieka profesora Andrieva Ezergaiļa zinātniskā arhīva un grāmatu kolekciju.

60 lielas kastes ar dokumentu kopijām un dažādiem materiāliem no ASV, Vācijas, Latvijas un citu valstu arhīviem, bibliotēkām un privātkolekcijām (25 kastes), kā arī profesora Latvijas un latviešu trimdas vēstures, holokausta un Otrā pasaules kara un citiem vēstures tematiem veltītu grāmatu, žurnālu, laikrakstu

un citu iespieddarbu kolekcija (35 kastes). Sūtījums Okupācijas muzejā nonāca ar kompānijas "Latvian American Shipping Line" starpniecību, un ir nu jau godājama 85 gadu vecumu sasniegušā vēsturnieka A. Ezergaiļa ievērojams materiāls un intelektuāls ziedojums muzejam. Pēc zinātniskā arhīva sakārtošanas un sistematizēšanas tā materiāli jau tuvākajā nākotnē tiks izmantoti muzeja zinātniskās pētniecības un publiskās vēstures darbā. //

Dr. hist. Uldis Neiburgs,
OM Publiskās vēstures nodaļas
vadītājs

A. Ezergailis pie savas mājas Itakā
Ņujorkas pavalstī 2016. gada jūnijā

Minsteres latvieši ziedo Latgales jauniešu izglītošanai

Minsteres
Latviešu
ģimnāzijas
koklētāju
ansamblis
1971. gada
18. novembrī

Muzeja Izglītības nodaļa šovasar saņēma 4000 eiro lielu ziedojumu no Minsteres Latviešu ģimnāzijas (MLĢ) bijušo skolēnu un draugu biedrības. Ziedojuma mērķis: Latgales vēstures skolotāju un vēstures skaidrošanai jauniešiem no Latgales – Okupācijas

muzejā. Tas bijušajiem MLĢ ģimnāzistiem ir patiesi svarīgi.

Latgales skolēni varēs izmantot Skolu atbalsta programmu (SAP) un saņemt daļēju ceļa naudas atmaksu braucienam uz Rīgu, savukārt skolotājiem būs iespēja pavasarī piedalīties muzeja organizētajosursos. Septembrī sākas skolēnu pētniecisko darbu

konkurss "Cilvēki – Latvijas novadu dārgumi", un martā Daugavpilī notiks Latgales reģiona pasākums, kurā skolēni prezentēs savus darbus, tāpēc arī šeit ļoti noderīga būs ziedotā naudiņa. Paldies, ka atbalstāt mūs! //

Inguna Role,
OM Izglītības nodaļas vadītāja

Ar ziedojumiem GODINĀTI

no 2016. gada janvāra līdz 2016. gada jūnijam

* Ziedojumi Nākotnes Namam

Ivars BĒRZIŅŠ, 80 gadu dzimšanas dienā – USD 100,- Ģirts un Rasma Kundziņš;

Edīte IRBE, 85 gadu jubilejā, un Vitolds OLŠEVSKIS, 90 gadu jubilejā – USD 100,- Vita Ramanis;

Vilmārs un Dzintra KUKAINIS, pateicība – USD 100,- Silvija Rutenbergs;

Valentīne LASMANE, 100 gadu jubilejā – EUR 150,- Andreja Eglīša Latviešu Nacionālais fonds;

Valters NOLLENDORFS, 85 gadu dzimšanas dienā – EUR 500,- Uldis Kariņš; 100,- Viesturs Paegle; 50,- ZAB Spīgulis un Kukainis*; 35,- Lauņa Zvidriņa*; 21,- Pēteris Kārlis Elferts; USD 5000,- Andris Priedītis*; 1000,- Ilze un Richard

Schwartz; 250,- Māris Roze*; 200,- Vaira Pelēķis; 100,- Mārīte Butners; Dace Ķezbers; 50,- Anda Allen; Daira un Juris Cilnis; Silvija Copeland; Sarma Davidson; Māra Johnson; Māris Mežs; Inta Moruss-Wiest; Māra Otlans; Vija Rauda; 30,- Ināra Rogainis; 25,- Ilma Apsītis; Maija Atvars; Valdis Baidiņš; Zenta Bergmanis; Māra Bērziņš; Līvija Circenis; Maija Ikstrums; 20,-

Paulis Dērmanis; Sarmīte Lunde; Lilija Sankalis.

Piezīme. Sietlas grāmatu grupas

dalībnieku ziedojumi, godinot Valteru Nollendorfu 85. dzimšanas dienā, izvietoti kopējā sadaļā

pēc valūtas summas un uzvārda. Pateicamies visiem ziedotājiem!

Ar ziedojumiem PIEMINĒTI

no 2016. gada janvāra līdz 2016. gada jūnijam

* Ziedojumi Nākotnes Namam

** Ziedojumi Draudzīgajam izaicinājumam

Voldemārs APINIS – USD 50,- Michael un Kathy Marzano;

Alberts BALODIS (28.04.1925. Rīgā – 23.12.2015. Anglijā) – EUR 900,- Astrīda Balode;

Gunārs BĒRZZARIŅŠ – EUR 13 000,- testamenta novēlējums;

Guntis BRŪMELIS – CAD 200,- Visvaldis Brūmelis;

Ludvigs BUNE un Jānis Z. GABLIKS – USD 200,- Lilija Gabliks;

Kārlis CĪRULIS – USD 16 393,- testamenta novēlējums;

Emīls ELSTIŅŠ, Livija KIRŠTEINS, Aija ŠĀNS, Dace PERALTA un Edīte LEITIS – USD 250,- "Daugavas vanagi" Ziemeļkalifornijā;

Berns EPERMANIS – USD 100,- Korporācija Beveronija;

Arturs GINTERS – USD 50,- Aija un John Sedlak;

Haralds HAGELIS – USD 50,- Alvis Hagelis;

Arvids INDARS – USD 100,- Irēne Zālītis;

Jānis INVEIS – USD 100,- Edward Mackus;

Velta JANUMA (20.09.1924. – 13.05.2016.) – EUR 50,- Maija Sinka; 30,- Aija Ebdene;

Vilis JANUMS (1894–1981), pulkvedis – CAD 50,- Arnolds Stigners*; EUR 20,-

Ainārs Zelčs*; USD 100,- Ņūdžersijas "Daugavas vanagi"*; Vija un Valfrīds Spuntelis*; 50,- Valda Zemesarājs*;

Uldis KALEJS – USD 375,- kopziedojums Ulda Kaleja bērēs; 125,- Andrew un Judith Switaneck; 100,- Guntis un Victoria Kalejs; 50,- Regina Daukss; 30,- Grandrapidu Latviešu biedrība; 25,- Aina un Benjamin Oatley; Antonija Sinkevics; 20,- Jennifer Wells;

KALPAKA piemiņas dievkalpojums – USD 357,- Čikāgas Sv. Pētera draudze; 143,- Čikāgas Korporāciju kopa;

Bertrams KEIRE – USD 50,- Jānis un Toni Praudiņš;

Elza KOZLOVSKIS – USD 105,- Ligita Giacompassi Kozlovskis; 100,- Dzidra un Valdis Apinis; Jānis Apinis; David Giacompassi; Irēne Zālītis; 50,- Ārijs un Spodra Brekte; Visvaldis Indars; Rich un Evelyn Norris; Robert Norris; Lilija Paegle; Pārsla un Jānis Šulcs; 35,- Sonia Kudla; 25,- Vija Bachmuts; Anda Grasis; Maryellen Raggio; Irene Vildavs; 20,- Ilga Paups; Irēne un Tālis Paups;

Rolands LANGENFELDS – CAD 1500,- testamenta novēlējums;

Pēteris LAPIŅŠ – EUR 50,- Dainis Saulītis;

Ilmārs LEIMANIS, brālēns, apcietināts 1940. gadā un aizvests uz Sibīriju – AUD 100,- Ingrida Garofali;

Dr. Vidvuds MEDENIS – USD 50,- Zaiga Kalniņš*; Jānis un Aija Kukainis;

Fil! Vidvuds MEDENIS, Fil! Richards KALUNDS – USD 200,- Čikāgas Korporāciju kopa;

Jānis NEIMANIS (14.12.1926.–17.04.2016.)

– EUR 350,- kopziedojums Jāņa Neimaņa bērēs; 100,- Latviešu centrs Minsterē (LCM); 50,- Rasma Cipule; 30,- Aija Ebdene; 25,- Zuze Krēsliņa-Sila;

Sol (Zalka) un Ella RIVKIN, dāvana tēvam dzimšanas dienā, atceroties viņa vecākus – EUR 505.13 meita;

Richard RUGELIS – USD 500,- Ruta Erasmus;

Fomaida SILĶĒNA – AUD 100,- Vija Sieriņa;

Fomaida SILĶĒNA, (mirusi 27.03.2016.), – AUD 1350,- draugu kopziedojums Fomaidas Silķēnas bērēs;

Oļģerts un Vija SKULTE – USD 100,- Mudīte un Andrejs Pramnieks;

Konstantins SVENTECKIS – USD 100,- Franciska Sventeckis;

Dina ŠILLERE-TILTIŅA – EUR 20,- Baiba Stepe; USD 400,- Sandra Kaņeps Benks;

Ansis UIBO – USD 500,- Andris Glasgovs; Rita Uibo Gāle; 100,- Maija Paegle; 25,- Eleonora Šturma;

Pēteris VANSOVIČS – USD 50,- Ludmila Yamrone Stivriņa;

Ziedoņumi DAŽĀDIEM MĒRĶIEM

no 2016. gada janvāra līdz 2016. gada jūnijam

* Ziedoņumi Nākotnes Namam

** Ziedoņumi Draudzīgajam izai-
cinājumam

*** Ziedoņumi "Kluso varoņu"
projektam

AUD 2000,- Sidnejas Latviešu
biedrības Dāmu kopa; **600,-** Ar-
vīds un V. Puķe; **500,-** Studenšu
korporāciju kopa Sidnejā; **448,-**
Ināra un Valdis Graudiņš; **400,-**
Kārlis Žubeckis; **288,60** Sidnejas
Latviešu biedrība; **200,-** Zigrīda
un Andris Francis; Mirdza Gratz;
Leo un Zane Rīters; Ilze Thomas*;
150,- Alberts Cinis; **100,-** Balara-
tas Latviešu ev. lut. draudze; M. un
A. Balodis; Andris un Dace Dār-
ziņš; Baiba Harrington; Aina un
Māris Kučers; Jānis Lindbergs*;
Marta Rozentāle; Gunta Rudzīte;
50,- Ilze Papworth;

CAD 500,- Kārlis Millers; **300,-**
Andrejs Apinis; Ilze Plaudis;
200,- Alberts Bērziņš*; Natālija
Tanne*; **100,-** Jānis Brežinskis*;
Valija Briksnis; Vitālijs Būcēns*;
Pāvils Cakuls; Verners Cinis;
Gundega Dāvidsons*; Lilita Kele-
le*; Biruta Legzdiņš*; Vita Ma-
čiņš; Valdis Tikiņš; **50,-** Elmārs
Grīnbaums; Aivars un Māra
Pone; **25,-** Māra Kūlnieks; **20,-**
Imants Jānis Ozols;

EUR 4000,- Minsteres Latvie-
šu ģimnāzijas bijušo skolēnu un
draugu biedrība; **2784,-** "DV"
Toronto nodaļa Kanādā; **2279,-**
"DV" Kanādas valde (Stūra mājas
brošūrai); **2000,-** Anita Ander-
sone; **1400,-** Edvīns Vedējs*;
866,- "DV" apvienība Vašingto-
nā; **650,-** DVF Londonas nodaļa;
624,- "Daugavas vanagu" Adelai-
des nodaļa; **300,-** Evarts Ansons;
Werner von Sengbusch***; Dr.

Maksims Strunskis (100,-*);
279,34 Inese Edwards; **200,-**
Uģis Gunārs Bērziņš, Vilma Te-
ness, Skaidrīte Cīrulis un Mārtiņš
Bērziņš; Egils Levits***; (100,-*);
150,- Ināra Bušmane*; **100,-**
Studenšu korporācija Varavīk-
sne biedrība; Anita un Ivars Gai-
de; Sandra Lielbārde; **50,-** Elita
Grosmane; Daina Imša un Maija
Graudiņa; **40,-** Andy Radvany;
35,- Tatjana Lazda*; **30,-** Politi-
ki represēto apvienības Limbažu
nodaļa; **25,-** Ojārs Spārītis***;
20,- Zanda Ohff; Daina Kurte;
Anna Rudīte Žagariņa; **10,-** Dai-
nis Bernhards*; **5,-** Helena Bjal-
kovska;

GBP 50,- Velta Bull;

USD 25 000,- Edward Anders
(15 000,-***),(10 000,-*); **5000,-**
Sarmīte Grava ("Skorpiona slaz-
dā" tulkošanai); **2500,-** Andrejs
Eglīte (2000,-*); **1000,-** Evarists
Bērziņš; Rita Drone**; Andrejs
J. un Inta A. Grots; Daina un Jā-
nis Lucs**; Silvija Rutenbergs;
Līga un Wolfhart Schubach; Jānis
Zeltiņš; **915,-** Oregonas Latvie-
šu biedrība; **840,-** Vašingtonas
Latv. ev. luter. draudze; **700,-** Ire-
ne un Jānis Briedis Sedgwick;
500,- Jamaica Plain Trīsvienības
latv. ev. lut. draudze ASV; Latv.
organizāciju apvienība Minesotā
(LOAM); Minneapolis Sv. Paula
latv. ev. luter. draudzes Dāmu sai-
me; Astrīda un Maris Bergmanis;
Rasma Dinbergs*; **300,-** Laura
un Andrew Ozoliņš; **259,-** San
Diego Latviešu ev. lut. draudze;
250,- Aivars un Māra Celmiņš;
200,- Ruta un Ivars Freimanis;
Sigurds Fromholds; Zinta un Ar-
vīds Kūlīts; Aivars Kuplis; Tāli-
valdis un Maija Paegle; **175,-** Ara

Pumpurs; **150,-** Arnolds Ābele;
Ināra un Andris Rogainis; **100,-**
Indianas Latv. pensionāru bied-
rība; Linkolnas Latv. ev. lut. drau-
dzes Dāmu komiteja; Skaidrīte
Ābeliņš; Pēteris Aizupītis; Brigita
Balaram; Diane Citron; Linda G.
Cukurs; John Ferlins; Atis un Pau-
la Freimanis; Astrīda Greco; Aija
Horton; Martin Isaks; Gunta un
Gvido Kaljo*; Skaidrīte McKeag;
Māris V. Nora; Guntis Ore; Aus-
tris Raņķis; Aldis J. Simsons;
Pēteris Skulte; Maija un Vilnis
Strēlnieks; Juris un Maija Šlesers;
Edvīns Upītis; Dzintris Vallis;
Ģirts un Maija Zeidenbergs*;
Andra Zvārgulis; **75,-** Irene Balks;
65,- anonīms (par OM izdotām
grāmatām OMFA sarīkojumā Či-
kāgā); **60,-** Arturs Dinbergs; **52,-**
Ivars Jozus; **50,-** Aijovas Latviešu
biedrība; Daina Apple; Oļģerts
Balodis; Ilze Cers; Elise Dinber-
ga; Diana Francis; Kārlis Grava;
Nicholas Kenney; Diāna Kreiš-
mane; R. Krīgens ģimene; Anita
Lemešuka; Vija un Leons Liepa;
Miervaldis Mieriņš; Imants un Ve-
ronica Pīkols; Jānis Pogulis; Jānis
Pone; Kristofs Ruszezyk; Pēteris
Simsons; Valfrīds un Vija Spun-
telis; Harijs Taube; Valdis Tums;
Erna un Jānis Zālītis*; Indulis Za-
riņš; Valda Ziemelis; **40,-** anonī-
mi ziedoņumi; **35,-** Dagnija Bite;
Baiba Gillard; **30,-** Lisa Edmond-
son; Imants Zeidlickis; **25,-** Inta
un Ivars Antens; Aija Burgelis;
Egons un Susan Dunens; Valdis
Keris; Aira Lielzuika*; **20,-** Dzid-
ra Elias; Miervalds Malcenieks;
Salvins Strods; **15,-** John C. An-
derson; Māra Brikovskis; Guntis
Puriņš; **10,-** Ojārs Brūveris; Ar-
nold Martins.

In this issue

Muzejs būs pateicīgs par jūsu ziedojumu, jo no tā ir atkarīga muzeja nākotne

Ziedojumus muzejam un grāmatu pasūtīnājumu var nodot, sūtīt un pieteikt:

Latvijā: Latvijas Okupācijas muzejā,
Raiņa bulvārī 7, Rīgā,
LV-1050,
SEB banka,
kods UNLALV2X, konta
nr. LV67UNLA0002400700517.
Muzejā var ziedot ar kredītkarti.

Pa pastu var pieteikt ziedojumu,
uzrādot vārdu, adresi, tālruņa numuru,
kartes nosaukumu, numuru un
derīguma beigu termiņu.

Kanādā: čeki rakstāmi LRDF
("Latvia Relief and Development
Fund") ar piezīmi "ziedojums
Okupācijas muzejam", c/o Dagnija
Staško, 16 Elterwater Ave., Nepean,
ON K2H 5J2, Canada. Ziedojumi
atskaitāmi no Kanādas federālajiem
ienākumu nodokļiem.

Austrālijā: čeki rakstāmi „SLS –
Okupācijas muzejs" un sūtāmi: Ināra
Graudīņa, 141 Darley Rd., Randwick,
NSW 2031, Australia. Var ziedot ar
bankas pārskaitījumu uz BSB 704723,
Account Number 20350101

Lielbritānijā: Inese A. Smith
36 Fairmount Drive
Loughborough
LE11 3JR, United Kingdom.

ASV: čeki rakstāmi OMFA, c/o
Ilze Resnis, 10930 Nollwood
Drive, Chardon, OH 44024, USA.
Ziedojumi atskaitāmi, aprēķinot
ienākumu nodokļus.

Ar kredītkarti vai "PayPal" tiešsaistē
muzeja mājaslapā www.omf.lv

Par veikto ziedojumu rakstiet:
ziedojumi@omf.lv

Apkārtraksts nr. 42,
2016. gada rudenī Rīgā.
Iznāk divas reizes gadā.
ISSN 1407-3668
Redaktores Līga Strazda, Inese
Krieviņa, maketētājs Jānis Kulmanis.

Atsauksmes par šo apkārtrakstu
aicinām sūtīt uz
pr.okupacijasmuzejs@omf.lv

Latvijas Okupācijas muzejs,
Raiņa bulvāris 7, Rīga, LV-1050

Tālruni: birojs – 67212715,
Izglītības nodaļa – 67211030,
www.omip.lv
Fakss 67229255

E-pasts: omf@latnet.lv
Mājaslapa: www.omf.lv
www.okupacijasmuzejs.lv
Reģ. nr. 40008018848

Vāka dizains:
Gundars
Gulbis